

Dosarul nr. 2ra-1202/19

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (jud: D. Băbălău)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Muruianu, A. Danilov, N. Budăi)

Î N C H E I E R E

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Ion Druță
Tatiana Vieru
Maria Ghervas

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Dumitru Crețu, reprezentat de avocatul Denis Ipatii,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Nagoltrans” împotriva lui Dumitru Crețu cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 08 septembrie 2014, SRL „Nagoltrans” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dumitru Crețu cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii SRL „Nagoltrans” a invocat că potrivit contractului de locațiune încheiat între SRL „Nagoltrans” și Dumitru Crețu la data de 09 septembrie 2013 și a actului de predare-primire la contractul menționat, ultimul a primit în locațiune automobilul de model Skoda Superb, cu nr. de înmatriculare xx xx, pe un termen de 7 zile, începând cu data de 09 septembrie 2013 și până la data de 16 septembrie 2013.

A notat că locatarul, Dumitru Crețu, a restituit automobilul enunțat la 13 ianuarie 2014, în stare deteriorată, iar conform actului de restituire din 13 ianuarie 2014, semnat și de Dumitru Crețu, automobilul Skoda Superb cu nr. de înmatriculare xx xx, a fost restituit cu următoarele deteriorări vizibile: capacul port bagaj deteriorat, aripă spate stângă deteriorată, felinar spate stâng deteriorat, husă scaun șofer deteriorată, aripă față stângă deteriorată.

A indicat că, fiind deteriorat vizibil, automobilul a fost supus examinării de către compania SRL „Exauto-Plus” pentru a fi stabilite toate deteriorările și paguba materială.

La 17 ianuarie 2014, SRL „Exauto-Plus” a examinat automobilul și a întocmit actul de examinare a mijlocului de transport auto nr.41/01 A, iar despre această examinare pârâtul a fost informat prin telegrama din data de 14 ianuarie 2014.

A precizat că potrivit concluziei raportului de evaluare a pagubei nr.41/01 A,

valoarea prejudiciului cauzat proprietarului autovehiculului de model Skoda Superb, cu nr. de înmatriculare xx xx, constituie suma de 31058,68 lei, fiind înscrise toate piesele necesare recondiționării automobilului în cauză, costul materialelor de schimb, lucrării (manopera) și costul lor (valoarea manoperei).

Astfel, potrivit concluziei din raportul de evaluare a pagubei nr.41/01 A, la actul de examinare din 17 ianuarie 2014, Dumitru Crețu a cauzat SRL „Nagoltrans” un prejudiciu material în valoare de 31058,68 lei.

În aceeași ordine de idei, reclamantul a relatat că potrivit contractului de locațiune, Dumitru Crețu trebuia să restituie automobilul la data 16 septembrie 2013, însă l-a restituit la data de 13 ianuarie 2014, adică cu 120 de zile mai târziu, perioadă de timp pentru care nu a achitat plata locațiunii, conform pct.6.1 din contractul de locațiune, care prevede că chiria pentru o zi constituie suma de 470 lei.

Conform pct.9.8 din contractul de locațiune, pârâtul este obligat să achite plata locațiunii pentru toate zilele în care a reținut automobilul peste termen.

Astfel, conform pct.6.1 și 9.8 din contractul de locațiune, Dumitru Crețu are o datorie la plata chiriei pentru 120 zile, în sumă de 56400 lei (120 zile x 470 lei = 56400 lei).

A afirmat că potrivit pct. 9.3 din contractul de locațiune, Dumitru Crețu este obligat să repare prejudiciul material în legătură cu faptul că automobilul a fost restituit într-o stare înrăutățită, cu deteriorări.

La data de 30 ianuarie 2014, în adresa lui Dumitru Crețu a fost expediată o pretenție cu aviz de primire, prin care i-a solicitat să achite, în termen 7 zile, suma de 31058,68 lei cu titlu de prejudiciu material și datoria pentru 120 zile de chirie în sumă de 56400 lei, iar în total 87458,68 lei, iar la data de 30 ianuarie 2014, aceasta a fost recepționată de către Dumitru Crețu, pe avizul de recepție fiind aplicată semnătura ultimului.

În acest context reclamantul a solicitat încasarea de la Dumitru Crețu a prejudiciului material ce constă din deteriorarea automobilului în mărime de 31058,68 lei, chiria pentru 120 zile de reținere a automobilului peste termenul stabilit în contractul de locațiune în mărime de 56400 lei, taxa de stat în mărime de 2624 lei și cheltuielile de asistență juridică.

Prin hotărârea din 25 noiembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, acțiunea înaintată de SRL „Nagoltrans” a fost admisă parțial; s-a încasat de la Dumitru Crețu în beneficiul SRL „Nagoltrans” suma prejudiciului cauzat în mărime de 31058,68 lei, suma chiriei locațiunii în mărime de 56400 lei, cheltuielile de judecată privind plata taxei de stat în mărime de 2624 lei și cheltuielile pentru asistența juridică acordată, în mărime de 1500 lei.

Prin decizia din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Dumitru Crețu și s-a menținut fără modificări hotărârea din 25 noiembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău.

În susținerea soluției, instanțele de judecată au reținut că potrivit pct. 9.3 al contractului de locațiune, locatarul Dumitru Crețu s-a obligat că în caz de restituire a automobilului într-o stare înrăutățită, să repare prejudiciul material și să achite locatorului SRL „Nagoltrans” toate cheltuielile de reparație. Respectiv, odată ce prin raportul de evaluare a pagubei nr. 41/01A din 23 ianuarie 2014 s-a stabilit că

valoarea prejudiciului cauzat de Dumitru Crețu este de 31058, 68 lei, instanțele judecătorești ierarhic inferioare au ajuns la concluzia temeiniciei pretenției SRL „Nagoltrans” cu privire la încasarea prejudiciului material de la Dumitru Crețu.

Totodată, instanțele au ajuns la concluzia temeiniciei pretențiilor reclamantei SRL „Nagoltrans” cu privire la încasarea din contul lui Dumitru Crețu în beneficiul acesteia a chiriei locațiunii în mărime de 56400. În acest sens, instanțele judecătorești au reținut că potrivit pct.6.1 și 9.8 din contractul de locațiune, părțile au convenit că prețul chiriei pentru o zi este de 470 lei, iar dacă după expirarea termenului de locațiune locatarul nu restituie automobilul închiriat, locatarul este obligat să achite locatorului chiria pentru zilele în care a reținut automobilul peste termenul stabilit în contract.

Totodată, potrivit actului de predare-primire, Dumitru Crețu a restituit SRL „Nagoltrans” la data de 13 ianuarie 2014 autovehiculul luat în locațiune în temeiul contractului de locațiune din 09 septembrie 2013, deși potrivit contractului, urma să-l restituie pînă la data de 16 septembrie 2013. Deci, Dumitru Crețu a restituit automobilul după 120 zile de la data expirării termenului de locațiune, respectiv datorează SRL „Nagoltrans” suma de 56400 lei (120 zile x 470 lei = 56400 lei).

La 06 martie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Dumitru Crețu, reprezentat de avocatul Denis Ipatii, a declarat recurs împotriva deciziei din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că instanța de apel, deși anterior a constatat faptul că prima instanță a examinat cauza civilă în lipsa sa, totuși prin decizia contestată respinge cererea de apel, fără să acorde posibilitate apelantului să se expună pe fondul cauzei.

În acest sens, recurentul a solicitat casarea deciziei din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 25 noiembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, cu trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 07 februarie 2019, iar recursul a fost depus la 06 martie 2019, prin intermediul oficiului poștal (f.d.121).

Astfel, luând în considerare cele menționate, se constată că cererea dedusă judecății a fost declarată în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3)

constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Dumitru Crețu, reprezentat de avocatul Denis Ipatii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Dumitru Crețu, reprezentat de avocatul Denis Ipatii, ca

fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție
d i s p u n e:

Recursul declarat de către Dumitru Crețu, reprezentat de avocatul Denis Ipatii, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Tatiana Vieru

Maria Ghervas